

Brussels, 18 February 2026

5963/26

**Interinstitutional File:
2016/0151 (COD)**

**JUR 99
AUDIO 15
DIGIT 29
CONSOM 35
TELECOM 49
CODEC 154**

LEGISLATIVE ACTS AND OTHER INSTRUMENTS: CORRIGENDUM/RECTIFICATIF

Subject: Directive (EU) 2018/1808 of the European Parliament and of the Council of 14 November 2018 amending Directive 2010/13/EU on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the provision of audiovisual media services (Audiovisual Media Services Directive) in view of changing market realities (*Official Journal of the European Union L 303 of 28 November 2018*)

LANGUAGE concerned: **LV**

PROCEDURE APPLICABLE (according to Council document R/2521/75):

— Procedure 2(b) (obvious errors in one language version)

This text has also been transmitted to the European Parliament.

TIME LIMIT for the observations by Member States: 8 days

**OBSERVATIONS to be notified to: dql.rectificatifs@consilium.europa.eu
(DQL RECTIFICATIFS (JUR 7), Directorate Quality of Legislation, Legal Service)**

LABOJUMS

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/1808 (2018. gada 14. novembris), ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva)

("Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis" L 303, 2018. gada 28. novembris)

1. 72. lappusē, 22. apsvērumā:

tekstu:

“(22) Audiovizuālā satura pieejamības nodrošināšana ir būtiski nepieciešama to saistību kontekstā, ko uzliek Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām. Direktīvas 2010/13/ES kontekstā termins “personas ar invaliditāti” būtu jāinterpretē, ņemot vērā to pakalpojumu, uz kuriem attiecas minētā direktīva, proti, audiovizuālo mediju pakalpojumu, būtību. Tiesības personām ar īpašām vajadzībām un vecāka gadagājuma cilvēkiem piedalīties un integrēties Savienības sociālajā un kultūras dzīvē ir saistītas ar pieejamu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu. Tādēļ dalībvalstīm nekavējoties būtu jānodrošina, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji aktīvi censtos saturu padarīt pieejamu personām ar invaliditāti, jo īpaši tām personām, kurām ir redzes vai dzirdes traucējumi. Pieejamības prasības būtu jāievēro, īstenojot pakāpenisku un nepārtrauktu procesu, vienlaikus ņemot vērā praktiskos un neizbēgamos ierobežojumus, kas varētu liegt pilnīgu pieejamību, piemēram, raidījumus vai pasākumus, kas tiek pārraidīti reāllaikā. Lai novērtētu to, cik lielā mērā mediju pakalpojumu sniedzēji ir savus pakalpojumus pakāpeniski padarījuši pieejamākus cilvēkiem ar redzes vai dzirdes traucējumiem, dalībvalstīm būtu jāprasa, lai pakalpojumu sniedzēji, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, regulāri sniegtu tām ziņojumus.”

lasīt šādi:

“(22) Audiovizuālā satura pieklūstamības nodrošināšana ir būtiski nepieciešama to saistību kontekstā, ko uzliek Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām. Direktīvas 2010/13/ES kontekstā termins “personas ar invaliditāti” būtu jāinterpretē, ņemot vērā to pakalpojumu, uz kuriem attiecas minētā direktīva, proti, audiovizuālo mediju pakalpojumu, būtību. Tiesības personām ar īpašām vajadzībām un vecāka gadagājuma cilvēkiem piedalīties un integrēties Savienības sociālajā un kultūras dzīvē ir saistītas ar pieklūstamu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu. Tādēļ dalībvalstīm nekavējoties būtu jānodrošina, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji aktīvi censtos saturu padarīt pieklūstamu personām ar invaliditāti, jo īpaši tām personām, kurām ir redzes vai dzirdes traucējumi. Pieklūstamības prasības būtu jāievēro, īstenojot pakāpenisku un nepārtrauktu procesu, vienlaikus ņemot vērā praktiskos un neizbēgamos ierobežojumus, kas varētu liegt pilnīgu pieklūstamību, piemēram, raidījumus vai pasākumus, kas tiek pārraidīti reāllaikā. Lai novērtētu to, cik lielā mērā mediju pakalpojumu sniedzēji ir savus pakalpojumus pakāpeniski padarījuši pieklūstamākus cilvēkiem ar redzes vai dzirdes traucējumiem, dalībvalstīm būtu jāprasa, lai pakalpojumu sniedzēji, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, regulāri sniegtu tām ziņojumus.”.

2. 72. lappusē, 23. apsvērumā:

tekstu:

“(23) Līdzekļiem, ar kuriem panākt audiovizuālo mediju pakalpojumu pieejamību saskaņā ar Direktīvu 2010/13/ES, cita starpā būtu jāietver zīmju valoda, subtitri nedzirdīgajiem un vārdzirdīgajiem, ierunāti subtitri un akustiski apraksti. Taču minētā direktīva neattiecas nedz uz funkcijām vai pakalpojumiem, ar ko sniedz piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem, nedz uz elektroniskā raidījumu apraksta pieejamības funkcijām. Tāpēc minētā direktīva neskar Savienības tiesību aktus, kuru mērķis ir saskaņot tādu pakalpojumu pieejamību, kas sniedz piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem, piemēram, tīmekļa vietnes, tiešsaistes lietojumprogrammas un elektroniskie raidījumu apraksti, vai informācijas sniegšanu par pieejamību un tās sniegšanu pieejamos formātos.”

lasīt šādi:

“(23) Līdzekļiem, ar kuriem panākt audiovizuālo mediju pakalpojumu pieklūstamību saskaņā ar Direktīvu 2010/13/ES, cita starpā būtu jāietver zīmju valoda, subtitri nedzirdīgajiem un vārdzirdīgajiem, ierunāti subtitri un akustiski apraksti. Taču minētā direktīva neattiecas nedz uz funkcijām vai pakalpojumiem, ar ko sniedz piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem, nedz uz elektroniskā raidījumu apraksta pieklūstamības funkcijām. Tāpēc minētā direktīva neskar Savienības tiesību aktus, kuru mērķis ir saskaņot tādu pakalpojumu pieklūstamību, kas sniedz piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem, piemēram, tīmekļa vietnes, tiešsaistes lietojumprogrammas un elektroniskie raidījumu apraksti, vai informācijas sniegšanu par pieklūstamību un tās sniegšanu pieklūstamos formātos.”

3. 72. lappusē, 24. apsvērumā:

tekstu:

“(24) Dažos gadījumos informāciju par ārkārtas situācijām varētu nebūt iespējams sniegt veidā, kas ir pieejams personām ar invaliditāti. Tomēr šādiem izņēmuma gadījumiem nevajadzētu būt par šķērsli tam, ka informācija par ārkārtas situācijām tiek publiskota, izmantojot audiovizuālo mediju pakalpojumus.”

lasīt šādi:

“(24) Dažos gadījumos informāciju par ārkārtas situācijām varētu nebūt iespējams sniegt veidā, kas ir pieklūstams personām ar invaliditāti. Tomēr šādiem izņēmuma gadījumiem nevajadzētu būt par šķērsli tam, ka informācija par ārkārtas situācijām tiek publiskota, izmantojot audiovizuālo mediju pakalpojumus.”.

4. 84. lappusē, 11) punktā (aizstātā 7. panta 1., 3., 4 un 5. punktā):

tekstu:

“1. Dalībvalstis bez liekas kavēšanās nodrošina, ka pakalpojumi, kurus sniedz to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji, ar samērīgu pasākumu palīdzību tiek nepārtraukti un pakāpeniski darīti pieejamāki personām ar invaliditāti.

[...]

3. Dalībvalstis mudina mediju pakalpojumu sniedzējus izstrādāt pieejamības nodrošināšanas rīcības plānus ar mērķi to sniegtos pakalpojumus nepārtraukti un pakāpeniski darīti pieejamākus personām ar invaliditāti. Par jebkuru šādu rīcības plānu informē valstu regulatīvās iestādes vai struktūras.

4. Katra dalībvalsts norīko vienotu, viegli pieejamu, tostarp personām ar invaliditāti, un publiski pieejamu tiešsaistes kontaktpunktu ar mērķi sniegt informāciju un saņemt sūdzības par jebkādam pieejamības problēmām, kas minētas šajā pantā.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par ārkārtas situācijām, tostarp publiski paziņojumi un informācija dabas katastrofu gadījumā, ko publisko, izmantojot audiovizuālo mediju pakalpojumus, tiktu sniegta veidā, kas ir pieejams personām ar invaliditāti.”;

lasīt šādi:

“1. Dalībvalstis bez liekas kavēšanās nodrošina, ka pakalpojumi, kurus sniedz to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji, ar samērīgu pasākumu palīdzību tiek nepārtraukti un pakāpeniski darīti piekļūstamāki personām ar invaliditāti.

[...]

3. Dalībvalstis mudina mediju pakalpojumu sniedzējus izstrādāt piekļūstamības nodrošināšanas rīcības plānus ar mērķi to sniegtos pakalpojumus nepārtraukti un pakāpeniski darīt piekļūstamākus personām ar invaliditāti. Par jebkuru šādu rīcības plānu informē valstu regulatīvās iestādes vai struktūras.

4. Katra dalībvalsts norīko vienotu, viegli piekļūstamu, tostarp personām ar invaliditāti, un publiski pieejamu tiešsaistes kontaktpunktu ar mērķi sniegt informāciju un saņemt sūdzības par jebkādam piekļūstamības problēmām, kas minētas šajā pantā.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par ārkārtas situācijām, tostarp publiski paziņojumi un informācija dabas katastrofu gadījumā, ko publisko, izmantojot audiovizuālo mediju pakalpojumus, tiktu sniegta veidā, kas ir piekļūstams personām ar invaliditāti.”;

5. 90. lappusē, 25) punktā (aizstātā 30. panta 2. punktā):

tekstu:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvās iestādes vai struktūras savas pilnvaras īsteno objektīvi un pārredzami un saskaņā ar šīs direktīvas mērķiem, it īpaši mediju plurālismu, kultūras un valodu daudzveidību, patērētāju aizsardzību, pieejamību, nediskrimināciju, iekšējā tirgus pienācīgu darbību un godīgas konkurences veicināšanu.”

lasīt šādi:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvās iestādes vai struktūras savas pilnvaras īsteno objektīvi un pārredzami un saskaņā ar šīs direktīvas mērķiem, it īpaši mediju plurālismu, kultūras un valodu daudzveidību, patērētāju aizsardzību, piekļūstamību, nediskrimināciju, iekšējā tirgus pienācīgu darbību un godīgas konkurences veicināšanu.”

6. 91. lappusē, 26) punktā (aizstātā 30.b panta 3. punkta b) apakšpunktā):

tekstu:

“b) apmainīties ar pieredzi un paraugpraksi attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumu tiesiskā regulējuma piemērošanu, tostarp attiecībā uz pieejamību un medijpratību;”

lasīt šādi:

“b) apmainīties ar pieredzi un paraugpraksi attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumu tiesiskā regulējuma piemērošanu, tostarp attiecībā uz piekļūstamību un medijpratību;”.